07/03/21 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃତ୍ତି: ୧୪.୧୧.୮୬ ମଧୁବନ

"ପୂଜ୍ୟ ଦେବାତ୍ମା ହେବାର ଆଧାର - ପବିତ୍ରତାର ଶକ୍ତି"

ଆଜି ଆତ୍ମିକ ଜ୍ୟୋତି ନିଜର ଆତ୍ମିକ ପତଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମିକ ପତଙ୍ଗ ନିଜର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ଡେଣା ଦ୍ୱାରା ଉଡି ଉଡି ଆସି ଏହି ସଭାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି । ଏହି ଆତ୍ମିକ ସଭା ଏକ ବିଚିତ୍ର ଏବଂ ଅଲୌକିକ ସଭା ବା ସଂଗଠନ ଅଟେ ଯାହାକୁ କେବଳ ଆତ୍ମିକ ପିତା ଜାଣିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହାର ଆତ୍ମିକ ଆକର୍ଷଣ ତୁଳନାରେ ମାୟାର ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଆକର୍ଷଣ ତୁଚ୍ଛ ଲାଗିଥାଏ ବା ଅସାର ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଆତ୍ମିକ ଆକର୍ଷଣ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତର ଅନେକ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଖୁସି ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହିତ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଦୁଃଖ-ଅଶାନ୍ତିର ବାତାବରଣଠାରୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତ କରିଦେଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ସବୁ ଆତ୍ମିକ ପତଙ୍ଗମାନେ ଏହି ଆତ୍ମିକ ସଭାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି ।

ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସବୁ ଆତ୍ମା ରୂପୀ ପତଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ପବିତ୍ର ସ୍ନେହ, ପବିତ୍ର ସ୍ନେହର ସମ୍ବନ୍ଧ, ପବିତ୍ର ଜୀବନର, ପବିତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି-ବୃତ୍ତିର ଚିହ୍ନ ସବୁ ଚମକୁଛି । ସମସ୍ତଙ୍କର ମସ୍ତକ ଉପରେ ଏହି ସମସ୍ତ ପବିତ୍ରତାର ଚିହ୍ନ ଗୁଡିକର ସୂଚକ "ଆଲୋକର ମୁକୁଟ" ଅର୍ଥାତ୍ କିରଣ ଚମକୁଛି । ତେବେ ସଂଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ବିଶେଷତା ହେଲା - ପବିତ୍ରତାର ପ୍ରତୀକ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଆଲୋକର ମୁକୁଟ ଯାହାକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାକୁ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ମହାନ ଆତ୍ମା, ପରମାତ୍ମା - ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମା, ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଆତ୍ମାର ପ୍ରତୀକ ଏହି ମୁକୁଟ ହିଁ ଅଟେ । ତେବେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏହିଭଳି ମୁକୁଟଧାରୀ ହେଲିଣି? ବାପଦାଦା ଅର୍ଥାତ୍ ମାତା-ପିତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ଜନ୍ମ ହେବା ମାତ୍ରକେ "ପବିତ୍ର-ଭବ"ର ବରଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଯଦି ପବିତ୍ରତା ନାହିଁ ତେବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଆଦି ସ୍ଥାପନା ସମୟଠାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପବିତ୍ରତା ପାଇଁ ହିଁ ବିଘ୍ନ ପଡି ଆସିଛି କାରଣ ପବିତ୍ରତା ହିଁ ୨୧ ଜନ୍ମର ସୁଖ ଶାନ୍ତିର ମୂଳଦୁଆ । ପବିତ୍ରତାର ପ୍ରାପ୍ତି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଉଡିବାର ସ୍ଥିତିରେ ପହଞ୍ଚାଇବାର ସହଜ ଆଧାର ଅଟେ ।

ଯେପରି କର୍ମର ଗତି ଅତି ଗହନ ବୋଲି ଗାୟନ କରାଯାଉଛି, ସେହିପରି ପବିତ୍ରତାର ପରିଭାଷା ମଧ୍ୟ ଅତି ଗୁହ୍ୟ । ପବିତ୍ରତା ମାୟାର ଅନେକ ପ୍ରକାରର ବିଘ୍ନଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବାର ଛତ୍ରଛାୟା । ପବିତ୍ରତାକୁ ହିଁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ଜନନୀ କୁହାଯାଏ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅପବିତ୍ରତା ଦୁଃଖ ବା ଅଶାନ୍ତିର ଅନୁଭବ କରାଇଥାଏ । ତେଣୁ ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ଚେକ୍ କର - କୌଣସି ସମୟରେ ଦୁଃଖ ବା ଅଶାନ୍ତିର ତରଙ୍ଗ ଅନୁଭବ ହେଉ ନାହିଁ ତ? ଯଦି ହେଉଛି ତେବେ ତା'ର ବୀଜ ହେଉଛି ଅପବିତ୍ରତା । ଚାହେଁ ମୁଖ୍ୟ ବିକାରଗୁଡିକ କାରଣରୁ ହେଉ ବା ବିକାର ଗୁଡିକର ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପ କାରଣରୁ ହେଉ । ପବିତ୍ର ଜୀବନ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଃଖ-ଅଶାନ୍ତିର ଚିହ୍ନ-ବର୍ଣ୍ଣ ନଥିବ । କୌଣସି କାରଣରୁ ଯଦି ଟିକିଏ ବି ଦୁଃଖର ଅନୁଭୂତି ହେଉଛି ତେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ରତାରେ କମୀ ରହିଛି । ପବିତ୍ର ଜୀବନ ଅର୍ଥାତ୍ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ବରଦାନୀ ଜୀବନ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ସଂକଳ୍ପରେ ବା ମୁଖରେ ଏହି ଶବ୍ଦ କେବେ ବି ବାହାରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯେ ଏହି ଘଟଣା କାରଣରୁ ବା ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟବହାର କାରଣରୁ ମୋତେ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ ହେଉଛି । କେବେ କେବେ ସାଧାରଣ ରୀତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ବାଣୀ ଶୁଣାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ବା ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ପବିତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ବାଣୀ ନୁହେଁ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତିଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସୁଖମୟ ଜୀବନ । ଚାହେଁ ଦୁଃଖ-ଅଶାନ୍ତିର ଦୃଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠି ପବିତ୍ରତାର ଶକ୍ତି ରହିଛି ସେମାନେ କେବେହେଲେ ଦୁଃଖପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟଣାରେ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖର ଅନୁଭବ କରିବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା ସୁଖକର୍ତ୍ତା ବାବାଙ୍କ ସମାନ ଦୁଃଖଦାୟୀ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଭିତରେ ଦୁଃଖୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ବରଦାନୀ ହୋଇ ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ଅଞ୍ଜୁଳି ଦେବେ । ମାଷ୍ଟର ସୁଖକର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଦୁଃଖକୁ ଆତ୍ମିକ ସୁଖମୟ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବେ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ଦୁଃଖ-ହର୍ତ୍ତା ସୁଖକର୍ତ୍ତା ।

ଯେବେକି ବିଜ୍ଞାନର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ କାହାର ଦୁଃଖ-କଷ୍ଟକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଦେଇପାରୁଛି, ତେବେ ପବିତ୍ରତାର ଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି କ'ଣ ଦୁଃଖ-କଷ୍ଟକୁ ସମାପ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ? ଯଦି ବିଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ଔଷଧ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ ଦୁଃଖ ଦୂର କରିବାର ଶକ୍ତି ରହିଛି ତେବେ ପବିତ୍ରତାର ଶକ୍ତି ବା ପବିତ୍ରତା ରୂପୀ ଆଶୀର୍ବାଦ ଭିତରେ କେତେ ଶକ୍ତି ନଥିବ? ସମୟ ଅନୁସାରେ ଯେତେବେଳେ ଆଜିର ମନୁଷ୍ୟମାନେ କାରଣେ-ଅକାରଣେ ଔଷଧ ସେବନ କରି ଅତିଷ୍ଠ ହୋଇଯିବେ, ରୋଗ ବେମାରୀ ଅତି ମାତ୍ରାରେ ବଢିଯିବ ସେତେବେଳେ ତୁମ ଭଳି ପବିତ୍ର ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ନେବା ପାଇଁ ଆସିବେ ଏବଂ କହିବେ ଆମକୁ ଏହି ଦୁଃଖ-ଅଶାନ୍ତିରୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ମୁକ୍ତ କରିଦିଅ କାରଣ ପବିତ୍ରତାର ଦୃଷ୍ଟି-ବୃତ୍ତି କୌଣସି ସାଧାରଣ ଶକ୍ତି ନୁହେଁ । ଏହିଭଳି ଅଳ୍ପ ସମୟର ଦୃଷ୍ଟି ବା ବୃତ୍ତି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ପାପ୍ତି କରାଇପାରିବ । ଯେପରି ବର୍ତ୍ତମାନ

ସମୟରେ ଶାରୀରିକ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଏବଂ ଡାକ୍ତରଖାନା ଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ବଢି ବଢି ଚାଲିଛି, ପୁଣି ବି ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ଫୁର୍ସତ ନାହିଁ କି ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । ରୋଗୀମାନଙ୍କର ସବୁ ସମୟରେ ଧାଡି ଲାଗି ରହିଛି । ଏହିଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆଗକୁ ଗଲେ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବା ଡାକ୍ତରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଚିକିତ୍ସା ପାଇବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ଯେତେବେଳେ ନିରାଶ ହୋଇଯିବେ ସେତେବେଳେ କ'ଣ କରିବେ? ଯେତେବେଳେ ଔଷଧ ଠାରୁ ନିରାଶ ହେବେ ସେତେବେଳେ କୁଆଡେ ଯିବେ? ସେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ଧାଡି ଲାଗିବ । ଯେପରି ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମମାନଙ୍କର ବା ବାବାଙ୍କର ଜଡ ଚିତ୍ର ସମ୍ମୁଖରେ "ହେ ଦୟାଳୁ, ଦୟା କର" - କହି ଦୟା ବା କୃପା ମାଗୁଛନ୍ତି, ସେହିଭଳି ତୁମେ ଚୈତନ୍ୟ, ପବିତ୍ର, ପୂଜ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ହେ ପବିତ୍ର ଦେବୀମାନେ ବା ଦେବତାମାନେ ଆମ ଉପରେ ଦୟା କର - ଏହିଭଳି କହି ମାଗିବା ପାଇଁ ଆସିବେ । ଆଜିକାଲି ତ ଅଳ୍ପକାଳର ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ରୋଗ ଭଲ କରିବା ପାଇଁ ବା ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ଦୟା ପାଇବା ପାଇଁ ଏଣେ ତେଣେ ଭଟକୁଛନ୍ତି! ଭାବୁଛନ୍ତି ଦୂରରୁ ହେଉ ପଛକେ ଟିକିଏ ଦୃଷ୍ଟି ପଡିଯାଉ । ତେବେ ତୁମେମାନେ ତ ପରମାତ୍ମ ବିଧି ଦ୍ୱାରା ସିଦ୍ଧି ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଛ । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଅଳ୍ପକାଳର ସାହାରା ଗୁଡିକ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ କୁଆଡେ ଯିବେ?

ଦୁନିଆରେ ଯେଉଁମାନେ ବି ଅଳ୍ପକାଳର ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅଳ୍ପକାଳର କିଛି ନା କିଛି ପବିତ୍ରତାର ବିଧି ଦ୍ୱାରା ଅଳ୍ପକାଳର ସିଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ସେଗୁଡିକ ଏସବୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଚାଲିପାରିବ ନାହିଁ, ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ସ୍ଥିତି ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ ସମୟରେ ଉପରୁ ଆସୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ମୁକ୍ତିଧାମରୁ ଆସିଥିବା କାରଣରୁ, ଡ୍ରାମାର ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ସ୍ଥିତି ଅନୁସାରେ ପବିତ୍ରତାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଅଳ୍ପକାଳର ସିଦ୍ଧିଗୁଡିକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଭିତରେ ସତ୍ତ୍ୱ, ରଜୋ, ତମୋ ସ୍ଥିତିକୁ ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିବା କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କର ସିଦ୍ଧି ସଦାକାଳ ପାଇଁ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ପରମାତ୍ମ-ବିଧି ଦ୍ୱାରା ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରି ନାହାଁନ୍ତି ତେଣୁ କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି ସ୍ୱାର୍ଥ ବା ଅଭିମାନ ସେମାନଙ୍କର ସିଦ୍ଧିକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେବ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ସଦାକାଳର ସିଦ୍ଧି ସ୍ୱରୂପ ଅଟ, ସଦାକାଳ ପାଇଁ ପ୍ରାପ୍ତି ମଧ୍ୟ କରାଉଛ ତୁମେମାନେ କୌଣସି ଚମତ୍କାରୀ ଦେଖାଉ ନାହଁ କିନ୍ତୁ ଚମକୁଥିବା ଜ୍ୟୋତି ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମା କରିଦେଉଛ, ଅବିନାଶୀ ଭାଗ୍ୟର ଚମକୁଥିବା ତାରକା କରିଦେଉଛ ସେଥିପାଇଁ ଏହିସବୁ ସାହାରା ଗୁଡିକ ଏବେ ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଚାଲିବ, ଶେଷରେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଞ୍ଜୁଳି ନେବା ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ଆସିବେ । ତେବେ ଏହିଭଳି ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ଜନନୀ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ହେଲଣି? ଆଶୀର୍ବାଦର ଷ୍ଟକ ସେତିକି ଜମା କରିଲଣି ନା ଏବେ ବି ମଧ୍ୟ ନିଜ ପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦ ମାଗି ଚାଲିଛ?

କେତେକ ସନ୍ତାନ ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ସମୟ ସମୟରେ ବାବାଙ୍କୁ ମାଗି ଚାଲିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି କଥା ପାଇଁ ଟିକିଏ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଇଦିଅ, କୃପା କରିଦିଅ । ତେବେ ଏହିଭଳି ମାଗିବାବାଲା ଦାତା କିପରି ହେବେ? ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ରତାର ଶକ୍ତିର ମହାନତାକୁ ଜାଣି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ପୂଜ୍ୟ ଦେବାତ୍ମା ଏବେଠାରୁ ହୁଅ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଶେଷ ସମୟରେ ହୋଇଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନର ବହୁତ ସମୟର ଜମା ହୋଇଥିବା ଶକ୍ତି ଶେଷ ସମୟରେ କାମରେ ଲାଗିବ । ଏବେ ବୁଝିପାରିଲ, ପବିତ୍ରତାର ଗୁହ୍ୟ ଗତି କ'ଣ? ସର୍ବଦା ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ଜନନୀ ଆତ୍ମା - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ପବିତ୍ରତାର ଗୁହ୍ୟତା ଅର୍ଥାତ୍ ଗହନଗତି । ଏହା କୌଣସି ସାଧାରଣ କଥା ନୁହେ! ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ହୋଇ ରହୁଛ, ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଛ, କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ରତା ଜନନୀ ଅଟେ, ଚାହେଁ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା, ଚାହେଁ ବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା, ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଦ୍ୱାରା, ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା, ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ୱାରା ସୁଖ ଶାନ୍ତିର ଜନନୀ ହେବା - ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା । ତେବେ ଏହିଭଳି କେତେ ହେଲଣି - ଏହା ନିଜେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର । ଆଚ୍ଛା!

ଆଜି ବହୁତ ପିଲା ଆସିଯାଇଛନ୍ତି । ଯେପରି ପାଣିର ବନ୍ଧ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ସେହିପରି ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ନିୟମ-କାନୁନର ବନ୍ଧକୁ ଭାଙ୍ଗି ଆସିଯାଇଛନ୍ତି । ପୁଣି ବି କାଇଦା ଭିତରେ ଫାଇଦା ଅର୍ଥାତ୍ ନିୟମ ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ପାଳନ କରିବାରେ କଲ୍ୟାଣ ତ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି । ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ କାଇଦା ଅନୁସାରେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଅଧିକ ମିଳୁଛି କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସମୟ ଅନୁସାରେ ପୁଣି ବି ସେହି ଅନୁସାରେ ହିଁ ମିଳିବ ନା । ପୁଣି ବି ଦେଖ, ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ବା ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧନକୁ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି! ସ୍ନେହର ବନ୍ଧନ ରହିଛି ନା । ସ୍ନେହ ସହିତ ସମୟର ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧନ ରହିଛି, ଶରୀରର ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧନ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଅତି ସୁଖଦାୟୀ ବନ୍ଧନ, ସେଥିପାଇଁ ବନ୍ଧନ ଭିତରେ ରହି ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ବାପଦାଦା ତ କହିବେ - ଭଲେ ଆସ, ନିଜ ଘରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛ । ଆଚ୍ଛା!

ଚାରିଆଡର ସମସ୍ତ ପରମ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ଜନନୀ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ପବିତ୍ରତାର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଦୁଃଖ-କଷ୍ଟରୁ ମୁକ୍ତ କରୁଥିବା ଦେବାତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ପରମାତ୍ମ-ବିଧି ଦ୍ୱାରା ସିଦ୍ଧି ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ୟାଦପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ହଷ୍ଟେଲର କୁମାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ (ଇନ୍ଦୋର ଗ୍ରୁପ) - ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ମହାନ ଆତ୍ମା ଅଟ ନା? ଆଜିକାଲିର ମହାତ୍ମା ବୋଲାଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଗୁଣା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟ । ପବିତ୍ର କୁମାରୀମାନଙ୍କର ତ ସର୍ବଦା ପୂଜନ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ପାବନ, ପୂଜ୍ୟ ଏବଂ ସଦା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅଟ ନା? ମନ ଭିତରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅଶୁଦ୍ଧି ନାହିଁ ତ? ସର୍ବଦା ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଏକମତ, ସ୍ନେହୀ, ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ଅଟ ନା? ସଂସ୍କାର ମିଶାଇ ଚାଲିବା ଜଣା ଅଛି ନା, କାରଣ ସଂସ୍କାର ମିଳନ କରିବା ହିଁ ମହାନତା ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ କେବେ ବି ସଂସ୍କାରର ଅମେଳ ବା ସଂଘର୍ଷ ନ ହେଉ କିନ୍ତୁ ସର୍ବଦା ସଂସ୍କାର ମିଳନର ରାସ କରୁଥାଅ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ତ ବହୁତ ଭଲ ଭାଗ୍ୟ ମିଳିଛି - ପିଲାଦିନରୁ ହିଁ ମହାନ ହୋଇଯାଇଛ! ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହୁଛ ନା? କେତେବେଳେ ବି କେହି ମନ ଭିତରେ କାନ୍ଦୁ ନାହଁ ତ? ନିର୍ମୋହୀ ଅଟ ନା? କେବେ କେବେ ଲୌକିକ ପରିବାର ମନେ ପଡୁଛି କି? ଦୁଇଟି ଯାକ ପାଠପଢାରେ ପ୍ରବୀଣ ଅଟ ନା? ଦୁଇଟିଯାକ ପାଠପଢାରେ ସର୍ବଦା ନମ୍ବରୱାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯେପରି ବାବା ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ଆତ୍ମା, ସେହିପରି ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ନମ୍ବରୱାନ ହେବା ଦରକାର । ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଯିଏ ନମ୍ବରୱାନ ହେବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି । ବୁଝିପାରିଲ? ଆଚ୍ଛା!

ପାର୍ଟିମାନଙ୍କ ସହିତ ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍:- ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମା ମନେ କରୁଛ? ଘରେ ବସି ଭାଗ୍ୟବିଧାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ ମିଳିଗଲା । ତେବେ ଘରେ ବସି ଭାଗ୍ୟ ମିଳିବା କେତେ ଖୁସିର କଥା! ଅବିନାଶୀ ପିତା ଆସି ଅବିନାଶୀ ପ୍ରାପ୍ତି କରାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଅବିନାଶୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାକାଳ ପାଇଁ, କେବେ କେବେ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ ଦେଖି ସର୍ବଦା ଖୁସି ହେଉଛ? ସବୁ ସମୟରେ ଭାଗ୍ୟ ଏବଂ ଭାଗ୍ୟବିଧାତା ଉଭୟ ସ୍ୱତଃ ଭାବରେ ସ୍ମୃତିରେ ରହିଥାଉ । ସର୍ବଦା ବାଃ ମୋର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ" - ଏହି ଗୀତ ଗାଉଥାଅ । ଏହା ହେଉଛି ମନର ଗୀତ । ଏହି ଗୀତକୁ ଯେତେ ଗାଉଥିବ ସେତିକି ଉଡିବାର କଳା ବା ଉଡିବାର ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରୁଥିବ । ସାରା କଳ୍ପ ଭିତରେ ଏହିଭଳି ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଏହା ହିଁ ଏକମାତ୍ର ସମୟ, ସେଥିପାଇଁ ତ ସ୍ଲୋଗାନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି " ଏବେ ନୁହେଁ ତ କେବେ ନୁହେଁ" । ଯାହାବି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତାହା ଏବେ ହିଁ କରିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟରେ ଏହି କଥା ମନେ ରଖ ଯେ ଏବେ ନୁହେଁ ତ କେବେ ନୁହେଁ । ଯାହାର ଏହି କଥା ସ୍ମୃତିରେ ରହିବ ସେ କେବେ ବି ସମୟ, ସଂକଳ୍ପ ବା କର୍ମକୁ ବ୍ୟର୍ଥରେ ଯିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ, ସର୍ବଦା ଜମା କରିଚାଲିବ । ବିକର୍ମ କରିବାର ତ ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ଉଠୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବ୍ୟର୍ଥ କର୍ମ ମଧ୍ୟ ଧୋକା ଦେଇଦେବ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେକେଣ୍ଡର, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପର ମହତ୍ୱକୁ ଜାଣିଛ ନା । ସେଥିପାଇଁ ଜମାର ଖାତା ସର୍ବଦା ଭରପୁର ହେଉଥାଉ । ଯଦି ପ୍ରତି ସେକେଣ୍ଡରେ ବା ପ୍ରତି ସଂକଳ୍ପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜମା କରୁଛ, ବ୍ୟର୍ଥରେ ନଷ୍ଟ କରୁନାହଁ ତେବେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ନିଜର ଖାତାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିଦେଉଛ । ତେଣୁ ଯେତିକି ଜମା କରିବା ଉଚିତ୍ ସେତିକି ଜମା କରୁଛ? ଏବେ ଏହି କଥା ଉପରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବାକୁ ହେବ - ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ବା ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥରେ ନ ଯାଉ । ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟର୍ଥ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ସବୁ କିଛି ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସମର୍ଥ ହୋଇଯିବ । ଆଚ୍ଛା!

ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶରେ ଗରୀବ ଲୋକ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ନା, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ପୁଣି ସେତିକି ଧନବାନ ଅଟ! ଚାରିଆଡେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ବଢି ବଢି ଚାଲିଛି କିନ୍ତୁ ତୁମର ଏଠାରେ ଧନବାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବଢି ବଢି ଚାଲିଛି କାହିଁକି ନା ଜ୍ଞାନର ଧନ ମିଳିଗଲେ ଏହି ସ୍ଥୁଳ ଧନ ମଧ୍ୟ ଭାତ-ଡାଲି ଖାଇବା ହିସାବରେ ଆପେ ଆପେ ଆସିଯାଏ । କେବେ କେବେ କେହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନ ଭୋକରେ ରହୁଛି କି? ତେଣୁ ସ୍ଥୂଳ ଧନର ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି, କାହିଁକି ନା ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କର୍ମଧନ୍ଦା କରି ନିଜକୁ ବା ପରିବାରକୁ ପ୍ରତିପୋଷଣ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ଆସିଯାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ଡବଲ ସାହୁକାରୀ ମିଳିଯାଉଛି । ଶରୀର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଏବଂ ମନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଭଲ । ତେବେ ଭାତ-ଡାଲି ତ ଆରାମରେ ମିଳିଯାଉଛି ନା । ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଚଳଣି ମଧ୍ୟ ରାଜକୀୟ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ତା' ସହିତ ସାହୁକାର ମଧ୍ୟ ହୋଇଗଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନେକ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ମାଲାମାଲ୍ ମଧ୍ୟ ହୋଇଗଲ । ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି ଚାଲୁଥିଲ, ରହୁଥିଲ, ପିନ୍ଧୁଥିଲ:... ତା'ଠାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କେତେ ରାଜକୀୟ ହୋଇଯାଇଛ! ଏବେ ତ ସବୁବେଳ ପାଇଁ ଭଲ ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଛ । ପୂର୍ବରୁ ତ ଲୁଗାପଟା ମଧ୍ୟ ମଇଳା ପିନ୍ଧୁଥିଲ । ଏବେ କିନ୍ତୁ ଭିତର ବାହାର ଦୁଇଟି ଯାକରେ ସ୍ୱଚ୍ଛ ହୋଇଯାଇଛ । ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଫାଇଦା ହୋଇଗଲା ନା । ସବୁ କିଛି ବଦଳିଯାଉଛି, ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଉଛି । ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାର ବୁଦ୍ଧିକୁ ଏବଂ ଚେହେରାକୁ ଦେଖ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖ ତେବେ ଫରକ ଜଣାପଡିଯିବ । ଏବେ ତ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା କାରଣରୁ ଚେହେରାରେ ଚମକ ଆସିଯାଇଛି ତେଣୁ ଚେହେରା ମଧ୍ୟ ବଦଳିଯାଇଛି । ତେଣୁ ସବୁବେଳେ କେବଳ ଏହିଭଳି ଖୁସିରେ ନାଚୁଥାଅ ।

ଡବଲ ବିଦେଶୀ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ:- ଡବଲ ବିଦେଶୀ ଅଟ ନା! ଏମିତି ତ ସବୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନେ ଏହି ଭାରତ ଦେଶର ହିଁ ଅଟନ୍ତି କାରଣ ଅନେକ ଜନ୍ମ ଭାରତବାସୀ ହିଁ ଥିଲ, ଏବେ ତ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ଅନେକ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଜନ୍ମ ନେଇଛ ସେଥିପାଇଁ ଏହାର ଚିହ୍ନ ହେଲା ଯେତେବେଳେ ଭାରତକୁ ଆସୁଛ ଅର୍ଥାତ୍ ମଧୁବନକୁ ବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର ଭିତରକୁ ଆସୁଛ ସେତେବେଳେ ଆପଣାର ପଣିଆ ଅନୁଭବ କରୁଛ । ଏମିତି ତ ବିଦେଶର ବିଦେଶୀ ଆତ୍ମାମାନେ ଯେତେ ବି ନିକଟ ସମ୍ପର୍କରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବା

ସମ୍ବନ୍ଧୀ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ ଆସିଲେ ଯେତିକି ଆପଣାର ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ସେଠାରେ ସେତିକି ଆପଣାର ଅନୁଭବ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । କାରଣ ଯିଏ ଯେତିକି ନିକଟ ସମ୍ପର୍କର ହୋଇଥିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ହିଁ ଅଧିକ ଆପଣାର ଅନୁଭବ ହେବ । ଭାବିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ଏଠାରେ ଥିଲି ବା ଥାଇପାରେ । ଏଠିକାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥୂଳ ବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ପ୍ରିୟ ଲାଗୁଛି । ଯେମିତି କୌଣସି ନିଜର ଜିନିଷକୁ ଦେଖିଲେ ଅନୁଭବ ହୁଏ । କାରଣ ନିଜ ଜିନିଷଟି ସବୁବେଳେ ଭଲ ଲାଗିଥାଏ । ତେଣୁ ଏଗୁଡିକ ସବୁ ହେଲା ଲକ୍ଷଣ । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏମାନେ ଦୂରରେ ରହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆନ୍ତରିକ ଭାବରେ ସର୍ବଦା ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି । ସାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଛି । ଆଚ୍ଛା!

ବରଦାନ:- ଯୁଦ୍ଧରେ ଡରିଯିବା ବା ପଛକୁ ହଟିଯିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ବାବାଙ୍କର ସଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ସଦା ବିଜୟୀ ହୁଅ ।

ସେନାବାହିନୀରେ ଯୁଦ୍ଧ କରଥିବା ସୈନିକମାନଙ୍କର ସ୍ଲୋଗାନ ହେଲା ହାରିଯିବା ବା ପଛକୁ ହଟିଯିବା ଦୁର୍ବଳମାନଙ୍କର କାମ, ଯୋଦ୍ଧା ଅର୍ଥାତ୍ ମରିବା ଏବଂ ମାରିବା । ତେବେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ଯୋଦ୍ଧା ଅଟ, ଡରିଯିବା ବା ପଛକୁ ହଟିଯିବା ତୁମର କାମ ନୁହେଁ, ସର୍ବଦା ଆଗକୁ ବଢୁଥିବା ବିଜୟୀ ଅଟ । ଏମିତି କେବେ ବି ଭାବିବ ନାହିଁ ଯେ ଆଉ କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବୁ, ତେବେ ଏହା ତ ସାରା ଜୀବନର କଥା କିନ୍ତୁ ୫୦୦୦ ବର୍ଷର ପ୍ରାରବ୍ଧ ହିସାବରେ ଏହା ତ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ସହିତ ସମାନ, କେବଳ ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ବେହଦ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ବା ସଙ୍ଗର ଅନୁଭୂତି ଦ୍ୱାରା ବିଜୟୀ ହୁଅ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସର୍ବଦା ଆଶା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ଆଧାରରେ ବିଜୟୀ ହୁଅ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****